

## Histore Tovačovských jezer

Tovačovská jezera začala vznikat v padesátých letech minulého století jako zatopená plocha po těžbě štěrkopísku. V prvopočátku to bylo místo, kde mohli lovit pouze zaměstnanci štěrkoven Tovačov a členové rybářského spolku v Tovačově se snažili, aby na této vodě mohli lovit také. Podle zákona z roku 1953 mohli vody obhospodařovat jen členové rybářských sdružení a proto pracovníci štěrkoven přešli pod rybářský spolek Tovačov a zhruba od té doby se začalo používat i název Donbas. Další změna názvu nastala po rozhodnutí ONV Kojetín přidělit tento revír k přilehlému toku Moravy 15 a dát mu označení Morava 15A. Opětovná změna v názvu nastala od roku 1976, kdy byla organizace začleněna do krajského hospodaření a revír dostal název Morava 17A.



V prvopočátcích bylo zarybňování revíru poměrně skromné a počty vysazených ryb se pohybovaly řádově ve stovkách. V tu dobu měl revír rozlohu okolo 20 ha a jednalo se o opravdu neúživnou důlní vodu. S postupem let se plocha zvětšovala a postupně se zvyšoval i počet vysazených ryb. Z doložených zdrojů lze zjistit, že první sumci zde byli vysazeni počátkem šedesátých let, kromě kapra se vysazoval candát, štika, lín, bílá ryba a úhoří monte. V místech dnešního jezera III Annínského bylo několik malých soukromých pískoven, samozřejmě, že s určitou rybí obsádkou. Když se hlavní jezero těžby rozšiřovalo, byly při



skrývce prokopány hráze pískoven a všechny ryby se dostaly do jezera. Jednalo se převážně o podstatně větší ryby, než v té době byly vysazovány. Velkou metlou obsádky byly každoroční odstřely ledu, aby se o pár dnů mohla urychlit těžba štěrku. Již koncem šedesátých let byly při odstřelu ledu vyloveni sumci až 120cm, štiky okolo metru, candáti až 85cm a kapři i 70cm. Bílou rybou bylo pod ledu doslova poseto. Tyto odstřely se již dobrých 30 roků nedělají a tak mají ryby možnost dorůst do kapitálních velikostí.

Protože část revíru Morava 17A byla vodárenským zdrojem, bylo na základě znaleckého posudku přistoupeno k systematickému vysazování sumců a to v počtu až 200 kusů ročně a zákaz vysazovat bílou rybu. Tento stav trval řadu let a vše se změnilo po povodni v roce 1997. Po protržení hráze se jezera spojila v jeden revír a hlavně sumci se tak dostali do všech částí jezer. Úspěšně se zde začali rozmnožovat a jelikož krajský rybářský řád nepřipouštěl jejich úspěšný odlov, stali se pohromou pro vysazované kapříky. Ačkoliv bylo v druhé polovině devadesátých let vysazováno až 23000 kusů kapra, na úlovcích se to zásadně neprojevovalo.

Zásadní změna nastala od roku 2005, kdy zde obhospodařování ukončil ČRS a hospodaření převzal majitel Českomoravské štěrkovny, a.s. Zarybňovací plán byl zásadně změněn, od roku 2005 jsou vysazováni pouze kapři tříletí, tj. od 1,5 kg výše, místo štiky rychlené a ročka candáta se vysazuje štika jednoletá a candát dvouletý, kde je šance na přežití násady mnohonásobně větší. Je znovu zavedeno vysazování bílé ryby a je pozastaveno vysazování sumce. Pro jeho redukci je povolen odlov za použití bójek a lodě, lov je povolen nonstop. V roce 2005 bylo takto odloveno přes 50 ks sumce, což je mnohonásobně více, než za dob hospodaření ČRS. Změnil se i název revíru. Již to není žádný Donbas či Morava 17A, ale jen Tovačovská jezera II,III,IV a V. Celková výměra jezer činí 330 ha a každým rokem se zvětšuje. Hodnota vysazené násady dosáhla v roce 2005 výše 1,4 milionu korun a pro následující roky je počítáno s podobnou částkou.



Dle kroniky ČRS MO Tovačov zpracoval Jaromír Žáček